

DMUCHNĄĆ (6) *vb pf*

praet 3 sg *m* dmuchnął (1). ◇ *fut* 1 sg dmuchnę (1). ◇ 2 sg dmuchniesz (1). ◇ 3 sg dmuchnie (2).
◇ *imp* 2 sg dmuchni (1) [w pozycji rymowej] *RejFig* Aa4v.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Wytworzyć ruch powietrza ustami; *sufflare PolAnt* (6) : ále iuż tám w kuchni/ Naydziefz ogyeń gotowy/ iedno mocno dmuchni. *RejFig* Aa4v.

dmuchnąć na co (2): á gdy ie wezmiesz w rękę á dmuchniefz nanie/ tedy on mech opierzchnie *FalZioł* I 92d; *RejZwierc* 237v.

dmuchnąć w co (2): Lecż pan duchem możnym vřt řwich dmuchnął w wodi ony Iz iák ołow w głębokości wpadł on lud řzalony *LubPs* gg3; *RejZwierz* 84.

Zwrot: »w nos dmuchnąć« = *obrazić* (1): Ale gdy mu w nos dmuchnie/ bárzo więc rad draśnie *RejZwierz* 84.

Iron (1):

Zwrot: »rad na ukrop dmuchnąć« = *musieć zadowolić się czystą wodą* (1): Kto rázem wlecze do kuchni/ Rad potym ná ukrop dmuchnie. Ia rádżę noś thu po třeźe/ Bo tu řporo giną gřeźe. *RejZwierc* 237v.

W przen (1) :

dmuchnąć na kogo (1): w ogniu zágniewánia mego dmuchnę ná cię [*ignem furoris mei sufflare faciam in te*]/ y podam cię do rąk mężow zuchwálych/ rzemieślnikow trácenia *BudBib* Ez 21/36 [31].

Formacje pochodne cf **DMUCHAĆ**.

Cf **DMUCHNIENIE**, **DMUCHNIONY**